

ឯកតា : លានរៀល

ល.រ	បរិយាយ	ចំនួនគិតប្រាក់
	សរុប ប្រាក់ ៩	៦៩០
	សរុប ២៤	១.៥២០
	៩៩—ចំណាយមិនទាន់បែកចែក	
២០	ការប្រាក់នៃការខ្ចីប្រាក់ មធ្យម និង ខ្លី	២២.៦០០
៤០	ចំណាយផ្សេងៗ	២០០
៤១	ចំណាយមិនទាន់ក្រោងទុក	៥.០០០
៥០	ការវិនិយោគដោយហិរញ្ញប្បទានក្នុងស្រុក	១២២.៨០០
៥៣	ការទូទាត់ប្រាក់ខ្ចី	១៥.៧០០
	សរុប ៩៩	១៦៦.៣០០
	សរុបចំណាយរដ្ឋបាលកណ្តាល :	១.១៤៤.២០០
	សរុបចំណាយខេត្ត ក្រុង :	១៨៦.០០០
	សរុបចំណាយមិនទាន់បែកចែក :	១៦៦.៣០០
	សរុបរួម :	១.៥៩៦.៥០០

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៨ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៧

អនុប្រឹក្សលេខ ១០ អនុក្រ. បក
ស្តីពីវិធីវិធានការអនុវត្ត
វិន័យបំពោះមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល

រាជរដ្ឋាភិបាល

— បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យរបស់ព្រះករុណា ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ ឡុង មហាក្សត្រនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស.រកត ១០៩៤.៨៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសម្រួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស.រកត.១០៩៤.៩០ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ តុលា ឆ្នាំ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសម្រួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល
- បានឃើញច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រីដែល ប្រកាសដោយប្រើដោយព្រះរាជក្រម ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤
- បានឃើញស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលប្រកាសដោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ០៦ នស.៩៤ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ តុលា ឆ្នាំ១៩៩៤
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស.រកម.០១៩៦.២៦ ចុះថ្ងៃទី ២៤ មករា ១៩៩៦ ស្តីពីការបង្កើតរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានមុខងារសាធារណៈ
- តាមសំណើរបស់រដ្ឋលេខាធិការនៃរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានមុខងារសាធារណៈ
- ដោយមានការយល់ព្រមពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រីផង

សំរេច

ជំពូកទី១

កំហុសខាងវិន័យ

មាត្រា ១ : កំហុសខាងវិន័យគឺការកើតឡើងពីការប្រព្រឹត្តិ ដោយចេតនា ឬ អចេតនា ការខកខានមិនបានប្រព្រឹត្ត ការភ្លេចភ្លាំង ការធ្វេសប្រហែស ការខ្ចីខ្ចា និងរាល់ការបំពានទៅលើជំពូកទី ៥ នៃច្បាប់ ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រង់មាត្រា ៣៣ ៣៤ ៣៥ ៣៧ ៣៨ ៣៩ ដែលកំណត់តាមឆន្ទានុសិទ្ធិនៃអាជ្ញាធរដាក់វិន័យថា ជាការខ្វះខាត ក្នុងកាតព្វកិច្ចបំពេញការងារ ។

មាត្រា ២ : រាល់កំហុសខាងវិន័យដែលប្រព្រឹត្តដោយអ្នករាជការណាម្នាក់ត្រូវអោយអ្នករាជការនោះទទួលទណ្ឌកម្មខាងវិន័យ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤០ នៃច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ កំហុសខាងវិន័យកំហុសខាងរដ្ឋប្បវេណី និងកំហុសខាងព្រហ្មទណ្ឌមានភាពស្មើគ្នា ។ ទណ្ឌកម្មរដ្ឋប្បវេណី ឬ ទណ្ឌកម្មព្រហ្មទណ្ឌ ក៏មានភាពស្មើគ្នាដែរ ។

ជំពូកទី២

នីតិវិធីអនុវត្តវិន័យលើកំណត់នៃទណ្ឌកម្មថ្នាក់ទី ១

មាត្រា ៣ : មន្ត្រីរាជការជាប់ចោទប្រកាន់មានសិទ្ធិសុំមើលសំណុំរឿងខ្លួន តាមលក្ខខ័ណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៦ នៃច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ការសុំមើលសំណុំរឿងត្រូវធ្វើឡើងក្នុងរយៈពេល ១៥ ថ្ងៃ ក្រោយពីបានទទួលដំណឹងជាផ្លូវការ ពីប្រធានអង្គភាព ឬ ស្ថាប័នសាមី ។ អ្នកទទួលខុសសំណុំរឿងត្រូវរក្សាការសំងាត់នូវឈ្មោះសាក្សី ។ សាមីខ្លួនអាចធ្វើលិខិតតវ៉ាទៅប្រធានស្ថាប័នក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ ១៥ ថ្ងៃ ក្រោយពីបានមើលសំណុំរឿង ។

មាត្រា ៤ : ក្រោយពីបានទទួលការពន្យល់ដោះសា ឬក្នុងករណីដែលគ្មានការដោះសាពីអ្នករាជការក្នុងរយៈពេលកំណត់ដូចខាងលើ ប្រធានស្ថាប័នអាចសំរេចយកចំណុចណាមួយដូចខាងក្រោម :

- ទុកសំណុំរឿងដោយមិនចាច់មានវិធានការបន្ត
- ធ្វើការស្តីបន្ទោស
- មានវិធានការដាក់ទណ្ឌកម្មខាងវិន័យ ថ្នាក់ទីមួយផ្សេងទៀតតាមនីតិវិធី

មាត្រា ៥ : រូបភាពវិន័យស្តីបន្ទោសត្រូវធ្វើជាលិខិតផ្ញើទៅសាមីខ្លួនដោយប្រធានអង្គភាព ឬប្រធានស្ថាប័ន ។ លិខិតស្តីបន្ទោសនេះអស់ប្រសិទ្ធភាពក្រោយរយៈពេល ១ ឆ្នាំ លើកលែងតែក្នុងរយៈពេលនោះសាមីខ្លួន បានប្រព្រឹត្តខុសឆ្គងអ្វីមួយបន្ថែម ទៀត ។ រូបភាពវិន័យស្តីបន្ទោសដែលមានចំណារក្នុងសំណុំលិខិតផ្ទាល់ខ្លួនការ ផ្លាស់ដោយបង្ខំ និងការលុបឈ្មោះចេញពីតារាងឡើងវិញនូវសក្ខី ឬថ្នាក់ត្រូវសំរេចតាមព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ ឬ ប្រកាស ។

ការស្តីបន្ទោសដែលមានចំណារក្នុងសំណុំលិខិតផ្ទាល់ខ្លួន ការផ្លាស់ដោយបង្អំ អាចមានប្រសិទ្ធភាពរយៈពេល ២ ឆ្នាំ ក្នុងករណីសាមីខ្លួនមិនបានប្រព្រឹត្តខុសថ្មី ទៀត ។

ចំពោះការផ្លាស់ដោយបង្អំសាមីខ្លួនពុំមានសិទ្ធិវិលត្រឡប់មកកាន់តំណែង ដើម វិញជាស្វ័យប្រវត្តិ ។

ការលុបឈ្មោះចេញពីតារាងឡើងឋានន្តរសក្តិ ឬថ្នាក់ត្រូវអនុវត្តក្នុងឆ្នាំរហូត ដល់ពេលធ្វើតារាងឡើងឋានន្តរសក្តិ ឬ ថ្នាក់នៃឆ្នាំបន្ទាប់ ។

ទណ្ឌកម្មនេះនឹងអស់ប្រសិទ្ធភាពលុះណាតែក្នុងរយៈពេលខាងលើ សាមីខ្លួនពុំ បានប្រព្រឹត្តខុសឆ្គងអ្វីមួយបន្ថែមទៀត ហើយករណីនេះត្រូវបញ្ជាក់ច្បាស់ក្នុងព្រះ រាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ ឬ ប្រកាសដាក់ទណ្ឌកម្ម ។

ជំពូកទី៣

នីតិវិធីអនុវត្តន៍នៃយកកំណត់នៃទណ្ឌកម្មថ្នាក់ទី ២

មាត្រា ៦ : រូបភាពវិន័យថ្នាក់ទី ២ មាន :

ក-ស្តីបន្ទោសជាទម្ងន់បណ្តាលអោយលុបចេញពីឡើងតារាងឋានន្តរ សក្តិ ឬ ថ្នាក់បើសិនជាមានចុះឈ្មោះហើយ ឬធ្វើអោយយឺតក្នុងការឡើងឋានន្តរ សក្តិ ឬ ថ្នាក់ក្នុងថេរវេលាមួយមានកំណត់ តែមិនត្រូវអោយលើសពី ២ ឆ្នាំក្នុង ការតំលើងឋានន្តរសក្តិ ឬ ថ្នាក់តាមវេនជ្រើសរើស ឬ តាមវេនអតីតភាព ។

ខ-ដាក់អោយនៅទំនេរគ្មានបៀវត្ស មិនអោយលើសពី ១ ឆ្នាំ ។

គ-បន្ថយឋានន្តរសក្តិ ឬថ្នាក់ ១ ថ្នាក់ ឬច្រើនថ្នាក់ ។

ឃ-ដាក់អោយចូលនិវត្តន៍មុនកំណត់ ឬបញ្ឈប់ពីការងារដោយបង្អំ ។

ង-បណ្តេញចេញពីមុខតំណែងមន្ត្រីរាជការ ។

ការចោទប្រកាន់អំពើកំហុសខាងវិន័យថ្នាក់ទី២ ត្រូវមានការអង្កេតជាមុនសិន ។

ការអង្កេតត្រូវប្រគល់អោយតំណាងប្រធានស្ថាប័នសាមីមួយរូប ឬច្រើន រូបដែលមានឋានន្តរសក្តិ និងថ្នាក់ខ្ពស់ជាង ឬ មានឋានន្តរសក្តិស្មើគ្នាតែមាន

អតីតភាពការងារច្រើនជាងអ្នករាជការដែលត្រូវជាប់ចោទប្រកាន់ ។ ក្នុងការ
អង្កេតសាមីខ្លួន ត្រូវបានអញ្ជើញជាផ្លូវការមកមើលសំណុំរឿងខ្លួន និងតវ៉ាតាម
លក្ខខណ្ឌនិងពេលវេលាដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។ ការ
អង្កេតនេះមានរយៈពេល ២ ខែយ៉ាងយូរ ។

សំណុំរឿងអង្កេតរួចហើយ ត្រូវបញ្ជូនទៅប្រធានស្ថាប័ន ដើម្បីពិនិត្យ
និងសំរេចថាត្រូវបញ្ជូនអ្នករាជការជាប់ចោទប្រកាន់នោះ អោយទៅក្រុមប្រឹក្សា
វិន័យ ឬ ក៏សំរេចថា បញ្ឈប់ការចោទប្រកាន់វិញ ឬ ដាក់វិន័យត្រឹមថ្នាក់ទី ១ ។
ក្នុងករណីដែលប្រធានស្ថាប័នយល់ថា គួរបន្តការចោទប្រកាន់សំណុំរឿងត្រូវ
បញ្ជូនទៅក្រុមប្រឹក្សាវិន័យ ។

របាយការណ៍ឬការវាយតម្លៃរបស់អធិការដ្ឋាន ឬអគ្គាធិការដ្ឋាន មាន
លក្ខណៈចាំបាច់សំរាប់ប្រធានស្ថាប័ន ក្នុងករណីដែលការចោទប្រកាន់មិនប៉ះ
ពាល់ដល់អធិការឬអគ្គាធិការ ។

មាត្រា ៧ : ការតែងតាំងក្រុមប្រឹក្សាវិន័យត្រូវសំរេចដោយព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ ឬប្រកាស ។
ក្រុមប្រឹក្សាវិន័យត្រូវបានបង្កើតឡើងទៅតាមករណីជាក់ស្តែងនីមួយៗ នៅពេលដែល
មានបញ្ហាខាងវិន័យកើតឡើង ។

មាត្រា ៨ : ក្រុមប្រឹក្សាវិន័យត្រូវមានសមាជិក ៥ រូប :

- អ្នករាជការ ០៣ នាក់ ចាត់តាំងដោយប្រធានស្ថាប័ន ដែលអ្នករាជ
ការជាប់ចោទប្រកាន់នោះ នៅក្រោមឱវាទក្នុងនោះម្នាក់បំពេញមុខងារជាប្រធាន
ម្នាក់ទៀតបំពេញមុខងារជាសមាជិក រាយការណ៍និងអ្នកទី ៣ ជាសមាជិក ។
- អ្នករាជការ ០២ នាក់ដែលនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌជាមួយគ្នា នឹងអ្នករាជ
ការជាប់ចោទប្រកាន់ ក៏ប៉ុន្តែមាឃានន្តសក្តិខ្ពស់ជាង ឬមានអតីតភាពការងារចាស់
ជាងក្នុងថ្នាក់ស្មើគ្នា ។

ក្នុងករណីអត្តនាយក ឬអគ្គាធិការត្រូវបញ្ជូនទៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាវិន័យ
ក្រុមប្រឹក្សាវិន័យត្រូវតែងតាំងដោយព្រះរាជក្រឹត្យ ក្នុងចំណោមមន្ត្រីរាជការ ដែល
មានក្របខ័ណ្ឌជាមួយគ្នា មានមាឃានន្តសក្តិខ្ពស់ជាង ឬមានអតីតភាពការងារចាស់
ជាងក្នុងថ្នាក់ស្មើគ្នា ដែលធ្វើការនៅអង្គភាពផ្សេងនៃស្ថាប័នជាមួយគ្នា ។ ក្នុង

ករណីពុំមានមន្ត្រីរាជការដូចពេលខាងលើ រាជរដ្ឋាភិបាលស្នើសុំសំរេចតែងតាំង ក្រុមប្រឹក្សានិយម ក្នុងចំណោមមន្ត្រីជាន់ខ្ពស់មកពីស្ថាប័នផ្សេងៗក៏បាន ។

មិនអាចចាត់តាំងអោយចូលក្នុងក្រុមប្រឹក្សានិយមនេះបាន អ្នករាជការ ណាដែលជាអ្នកធ្វើពាក្យបណ្តឹងចំពោះអ្នករាជការជាប់ចោទប្រកាន់ ឬជាក្រុម ព្យាបាទស្រដៀងគ្នា របស់អ្នករាជការជាប់ចោទប្រកាន់នោះ ។

មាត្រា ៩ : ក្រោយពេលក្រុមប្រឹក្សានិយមត្រូវបានតែងតាំងហើយ ប្រធានស្ថាប័នដែលគ្រប់ គ្រងអ្នករាជការនោះ ត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធនឹងអ្នករាជការជាប់ចោទ ប្រកាន់ទៅអោយប្រធានក្រុមប្រឹក្សានិយម ដែលត្រូវបញ្ជូនទៅអោយសមាជិករាយ ការណ៍ ។

មាត្រា ១០ : សមាជិករាយការណ៍ត្រូវអោយអ្នករាជការជាប់ចោទប្រកាន់ មើលសំណុំរឿង ផ្ទាល់ខ្លួននិងអោយផ្តល់នូវបញ្ជីកសិណសាក្សី ព្រមទាំងឈ្មោះតំណាងការពារខ្លួន ។ បន្ទាប់មកសមាជិករាយការណ៍ត្រូវធ្វើអង្កេតស៊ើបសួររឿងនោះដោយ :

- ទារកសំអាងផ្សេងៗ បើសិនជាការចាំបាច់ ។
- ស្រង់យកចម្លើយរបស់កសិណសាក្សីបើសិនជាមាន ។
- ស្តាប់ការពន្យល់ផ្ទាល់មាត់និងមតិកំណាងការពារដែលជាអ្នករាជការ។
- ទទួលយកពាក្យតវ៉ារបស់អ្នករាជការជាប់ចោទប្រកាន់ ។

សមាជិករាយការណ៍ ត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ជាលាយលក្ខណ៍ក្នុងរយៈពេល ១៥ ថ្ងៃយ៉ាងយូរ ផលអង្កេតដោយមិនបញ្ចេញយោបល់ផ្ទាល់ខ្លួនក្នុងរយៈពេល ១៥ ថ្ងៃយ៉ាងយូរ ហើយបញ្ជូនរបាយការណ៍ជាបន្ទាន់ទៅប្រធានក្រុមប្រឹក្សានិយម ។

មាត្រា ១១ : ក្រោយពេលដែលបានទទួលរបាយការណ៍ ក្រុមប្រឹក្សានិយមត្រូវកោះប្រជុំយ៉ាង យូរក្នុងរយៈពេល ១៥ ថ្ងៃ ។ ក្នុងករណីសំណុំរឿងមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់ ប្រធានអាច បង្គាប់អោយសមាជិករាយការណ៍រកព័ត៌មានបន្ថែមទៀត និងពន្យារពេលប្រជុំទៅថ្ងៃ ក្រោយបាន ព្រមទាំងអាចចាត់វិធានការផ្សេងៗដែលមានសារៈប្រយោជន៍ ដើម្បីរក ការពិតនិងកុំអោយប៉ះពាល់ដល់សេចក្តីវិនិច្ឆ័យរបស់តុលាការ ក្នុងករណីដែលតុលា ការបានសំរេចពីមុនមកហើយ ។

ការស្រាវជ្រាវខាងលើនេះ មិនត្រូវអោយលើសពី ២ ខែឡើយ ។

ក្នុងករណីចាំបាច់ដែលមានភាពពិបាកក្នុងការស្រាវជ្រាវព័ត៌មាន

ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាវិន័យអាចពន្យារពេលប្រជុំបានត្រឹមតែ ២ ខែទៀត ។

មាត្រា ១២ : ក្រុមប្រឹក្សាវិន័យបើកការប្រជុំតាមសេចក្តីអញ្ជើញរបស់ប្រធាន ដោយត្រូវតែមាន វត្តមានសមាជិកគ្រប់ចំនួន ។ ក្នុងករណីដែលសមាជិកណាមួយអវត្តមាន ដោយមាន ធុរៈប្រធានស្ថាប័នត្រូវមានវិធានការបំពេញបន្ថែមសមាជិកច្រើនសប្បុរស ។ អ្នករាជ ការជាប់ចោទប្រកាន់ ត្រូវតែចូលបង្ហាញខ្លួនតាមការអញ្ជើញនោះ ។ អ្នករាជការជាប់ ចោទប្រកាន់ដែលចូលបង្ហាញខ្លួនតាមការអញ្ជើញ អាចនាំតំណាងការពារខ្លួនដែល ជាអ្នករាជការនិងសាក្សីមកជាមួយ ។

អ្នករាជការជាប់ចោទប្រកាន់នោះ អាចដោះសាប័កិការពារខ្លួនឯង ឬ

តាមរយៈតំណាងការពារខ្លួនដោយផ្ទាល់មាត់ ឬដោយលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។

មាត្រា ១៣ : ក្រោយពីពិភាក្សាសាកសួរយកព័ត៌មានចប់សព្វគ្រប់ហើយ ក្រុមប្រឹក្សាវិន័យចង ទៅពិគ្រោះពិចារណាសន្និដ្ឋានដោយសម្ងាត់ ។ បន្ទាប់មកក្រុមប្រឹក្សាវិន័យធ្វើការ បោះឆ្នោតដោយសម្ងាត់ជាបន្តបន្ទាប់ ចាប់តាំងពីទណ្ឌកម្មខាងវិន័យកំរិតខ្ពស់បំផុត ចុះមក ។ ការបើកសន្លឹកឆ្នោតត្រូវបើកទាំងអស់តែម្តងនៅពេលបោះឆ្នោតតាមកំរិត ទណ្ឌកម្មនីមួយៗ រួចហើយបើមានសម្លេងស្នើគ្នាត្រូវបោះឆ្នោតលើកំរិតទណ្ឌកម្មខាង វិន័យនោះម្តងទៀត ។

មាត្រា ១៤ : កំណត់ហេតុលទ្ធផលនៃការពិភាក្សា និងការបោះឆ្នោតសម្ងាត់នេះប្រធាន ក្រុម ប្រឹក្សាវិន័យត្រូវធ្វើភ្លាម រួចបញ្ជូនទៅប្រធានស្ថាប័នសាមី ព្រមទាំងធ្វើសេចក្តីជូន ដំណឹងមួយទៀត ស្តីអំពីកំរិតទណ្ឌកម្មខាងវិន័យបញ្ជូនទៅសាមីខ្លួន អោយទទួល យកដោយមានចុះហត្ថលេខាបញ្ជាក់មកវិញផង ។ ក្នុងករណីដែលមន្ត្រីរាជការជាប់ ចោទប្រកាន់ មិនព្រមទទួលសេចក្តីជូនដំណឹងនេះទេ ក្រុមប្រឹក្សាវិន័យក៏នៅតែមាន សិទ្ធិបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅប្រធានស្ថាប័នពិនិត្យ និងសំរេចដោយរាយការណ៍ជាលាយ លក្ខណ៍អក្សរថា សាមីខ្លួនមិនព្រមចុះហត្ថលេខាលើសេចក្តីជូនដំណឹងរបស់ក្រុមប្រឹក្សា វិន័យទេ ។

បោះពុម្ពនៅរោងពុម្ព ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
លើកទី១ ចំនួន ៨០០ ច្បាប់